

1. Uvod

1.1 SOCIJALNA EKOLOGIJA

O ekološkim problemima danas postoje brojna naučna istraživanja, čime je snažno podstaknut razvoj ekologije kao nauke koja se bavi proučavanjem živih bića i njihove životne sredine. Kao naučna disciplina ekologija ima korene još u antičkoj Grčkoj. Ona se konstituiše u drugoj polovini XIX veka, a snažnije počinje da se razvija 30-tih godina XX veka. Ekologija nastaje kada ekonomska aktivnost ljudi počinje trajno da degradira prirodnu okolinu, dovodeći u pitanje opstanak čoveka kao živog bića.

U težnji da se humana ekologija oslobodi uticaja bioekologije razvija se socijalna ekologija, kao posebna grana sociologije, kojom se bavi specifičnim vezama i odnosima između čoveka i njegove životne i radne sredine. Termin socijalna ekologija ulazi u upotrebu 1921. godine. Termin socijalna ekologija prvi put su upotreбили Park i Bardžes koji su pod socijalnom ekologijom podrazumevali način posmatranja ljudskog društva u procesu planiranja i razvoja velikih gradova. Socijalna ekologija nastala je iz humane ekologije koja je u početku posmatrana kao medicinska disciplina koje je izučavala uticaj sredine na čoveka. Pošto humana ekologija svojim predmetom izučavanja nije mogla da odgovori društvenoj potrebi za naturalizacijom društvene sredine da bi bili ostvareni bolji uslovi života čoveka u određenoj zajednici i pošto se nije bavila uspostavljanjem i održavanjem ravnoteže između prirode i socijalne sfere postala je socijalna ekologija.

Proučavanjem veze između društva, prirode, čoveka i čovekove životne sredine socijalna ekologija ih smešta u kontekst globalnih problema ukupnog čovečanstva u cilju očuvanja i unapređenja čovekove sredine.

Ekološki problemi su nas ušli u centar interesovanja ne samo struke i nauke već i običnog čoveka, jers e upravo narušavanje ekološke ravnoteže odigrava pred njegovim očima. Opasnost od ekološke katastrofe, pojavljuje se kao prvorazredna opasnost planetarnih razmera. Zbog toga se ekološki pokreti stavljajući se u centar svojih aktivnosti pitanja odnosa čoveka i prirode i zaštitu čovekove okoline danas pojavljuje kao najznačajniji društveni pokret među mnogobrojnim društvenim pokretima. Ekološki pokreti se javljaju kao obrazac novih društvenih pokreta, nastalih 70-tih godina XX veka u težnji da se mobiliše društvo za rešavanje svakodnevnih problema društvenog života, uključujući ekološke probleme kao najvažnije.

2. EKOLOŠKI PROBLEMI

Na svaku promenu prirodne i društvene sredine, u zavisnosti jedne od druge, javlja se određena reakcija u životu i radu određenog ljudskog društva.

Do nastanka čoveka i društva, može se reći da je vladala ekološka harmonija. Narušavanje ekološke harmonije, je počelo pre oko 40 hiljada godina, kada je čovekov predač počeo da misli i stvara oruđa za rad, proizvodeći sredstva za život. Danas usled ubrzanog tehničko-tehnološkog progressa i nekontrolisanog korišćenja rezultata naučno-tehnološke revolucije u prisvajanju prirode, narušavanje ekološke ravnoteže dobija karakter velike ekološke katastrofe. Zbog toga, dalji razvoj civilizacije zahteva mnogo veću racionalnost u prisvajanju prirode i stalno jačanje ekološke svesti kako bi se ona zaštitila od daljeg propadanja. Zahtev za zaštitu prirode, znači zahtev za planskim razvojem društva, kao svetskog društva, a protiv svake stihijnosti i nekontrolisanog oštećenja prirodne sredine.

Narušavanje ekološke ravnoteže u prirodi tekovina je savremene civilizacije. Ekološka kriza, kao posledica narušavanja ekološke ravnoteže nastala je naučno-tehnološkim revolucijama i naučno-tehničkim progressom.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com